

Arrest

nr. 184 289 van 23 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Kampirak in het district Dahanae Ghorri van de provincie Baghlan. Tijdens de wintermaanden verbleef u echter met uw familie in de stad Puli Khumri, eveneens gelegen in de provincie Baghlan.

In 2015 kwam uw verloofde K.(...)S.(...) (O.V. 8.169.445), die al sinds 2006 in Griekenland woonde, terug naar Kampirak om met u te trouwen. Na de bruiloft vertrokken jullie beiden richting Europa omdat hij problemen kende in Afghanistan. U verliet Afghanistan vermoedelijk in oktober 2015 en kwam aan in België op 22 november 2015, waar u op 25 november 2015 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt van Hazara origine te zijn en het Ismaëlitisch geloof aan te hangen.

Gevraagd naar wat u weet over de Hazara antwoordt u dat u daar niets over weet (CGVS, p. 5). Nochtans hebt u verklaard dat er veel Hazara in Kampirak woonden, waardoor mag worden verwacht dat u iets zou weten over uw eigen origine. U blijft echter volharden in uw onwetendheid (CGVS, p. 5). U weet niet wat Hazarajat (het Afgaanse thuisland van de Hazara) is en kunt niets antwoorden wanneer u gevraagd wordt naar belangrijke plaatsen voor Hazara in Afghanistan (CGVS, p. 6). U vermeldt Agha Khan als bouwer van de gebedsplaats of 'jamat khana' in Kampirak en als leider van de Ismaëlieten maar u kunt verder niets vertellen over deze persoon (CGVS, p. 12 en 13). Nochtans is Agha Khan de spirituele leider van de Ismaëlieten, een religie die u verklaart aan te hangen.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over het dorp Kampirak uiterst beperkt is.

Gevraagd om te vertellen over Kampirak vraagt u wat u moet tonen (CGVS gehoorverslag, p. 11). Wanneer u wordt aangespoord om spontaan te vertellen, antwoordt u: 'Wat moet ik je zeggen, het is een schrijn en onder de schrijn de waterfontein' (CGVS, p. 11). U wordt gevraagd wat er nog is, waarop u stelt: 'De school en de kliniek. Jamat Khana' (CGVS, p. 11). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat u kunt vertellen over uw dorp, antwoordt u: 'niets anders, wat kan ik zeggen' (CGVS, p. 13). Gevraagd naar belangrijke plaatsen, vraagt u: 'Wat is belangrijk?' (CGVS, p. 13). Daarna zegt u dat mensen samenkomen bij een winkel. Gevraagd welke winkels er zijn kunt u enkel zeggen dat er twee zijn (CGVS, p. 13). Op dit punt in het gehoor wordt u eraan herinnerd dat de verantwoordelijk bij u ligt om een beeld te schetsen van alle plaatsen waar u gewoond hebt voor u naar België kwam. Er wordt u nogmaals duidelijk gezegd dat u zoveel mogelijk info moet geven om een helder beeld te krijgen van uw herkomst (CGVS, p. 13). Uw reactie hierop: 'Wat ik nog herinner, heb ik gezegd' (CGVS, p. 13). Gevraagd om te beschrijven wat men allemaal ziet wanneer men Kampirak binnenkomt geeft u een summiere beschrijving waar de kliniek, school, jamat khana (gebedsplaats) en de graanmolen gelegen zijn. Verder dan dat gaat de beschrijving van uw dorp niet (CGVS, p. 14). Vervolgens wordt u gevraagd wie uw familie en vrienden waren in Kampirak en waar zij woonden. U repliceert hierop dat u enkel naar het huis van uw oom langs moederskant ging en nergens anders (CGVS, p. 13). U situeert diens huis

echter vaag als 'tegenover het water in Kampirak' (CGVS, p. 13). Vrienden had u niet zegt u dus kunt u ook niet vertellen waar ze woonden (CGVS, p.14). U zegt wel dat u soms naar een begrafenis ging als iemand overleed. U kunt hier echter geen enkel voorbeeld van geven (CGVS, p. 14). Gevraagd naar welke plaatsen u bezocht buiten de jamat khana in uw dorp antwoordt u: 'nee, niet zo veel, naar de jamat khana, dat is alles' (CGVS, p. 15). Op de vraag wat u dan deed tijdens de dag antwoordt u 'niets' (CGVS, p. 14).

Gevraagd om de jamat khana te beschrijven antwoordt vaagweg: 'al de omheiningen zijn van glas en bedekt door gordijnen. (...) De jongens en meisjes bidden in de luidsprekers, de rest van de mensen buigen' (CGVS, p. 12). Gelet op het feit dat u verklaard hebt dat de jamat khana de enige plaats is waar u naartoe ging in uw dorp mag verwacht worden dat u wel wat meer details zou kunnen geven hierover. Gevraagd naar de kliniek zegt u dat u niets kunt zeggen. Later in het gehoor zegt u dat er verschillende kamers waren en een apotheek en dat er soms dokters van Kaboel komen (CGVS, p. 13, 15). Over de school kunt u evenmin iets zeggen, enkel dat er klassen zijn en dat de buitenkant er goed uit ziet (CGVS, p. 21). Over wanneer de school gebouwd werd kunt u enkel vaag antwoorden dat het de periode was 'wanneer Karzai koning was' (CGVS, p. 14). U vermeldt ook een schrijn, Khwaja Sawz Pash, maar kunt niet zeggen welke relikwie in het schrijn bewaard wordt of waarom dat schrijn belangrijk zou zijn (CGVS, p.14-15). Gevraagd naar bergen bij Kampirak antwoordt u in eerste instantie dat u daar niets over weet (CGVS, p. 20). Aangespoord om meer te vertellen zegt u dat er verschillende zijn, maar dat er maar één berg is die een naam heeft, Durumbah. Dat is de enige informatie die u daarover kan verschaffen (CGVS, p. 20). De velden van uw vader en die van uw echtgenoot, beiden gelegen in Kampirak, kunt u niet situeren. Uw verklaring hiervoor is dat u nooit naar daar bent geweest om te zien welke velden van wie waren (CGVS, p. 7). Er mag echter verwacht worden dat u, die geboren en getogen bent in Kampirak, de velden van uw familie en uw echtgenoot zou kunnen situeren. Gevraagd waar de ouderen van Kampirak wonen antwoordt u aan de andere kant van het schrijn (CGVS, p. 20). Wanneer wat meer details gevraagd worden stelt u dat ze achter de jamat khana wonen (CGVS, p. 20). Niet alleen spreekt dit uw eerdere verklaring tegen, waar u in uw beschrijving van Kampirak het schrijn ver van de jamat khana plaatst (CGVs, p. 14), ook is het ongeloofwaardig dat u geen preciezer beeld kunt geven van waar de ouderen wonen, vooral aangezien de imam van Kampirak uw huwelijk voltrokken heeft dus dat u wel contact met deze persoon zou moeten hebben gehad. Over de veiligheidssituatie in Kampirak zegt u dat het nu slecht gaat (CGVS, p. 17). Gevraagd naar de redenen hiervoor kunt u echter opnieuw geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Uw antwoorden zijn 'Het is daar, de bergen zijn daar, het is zeer gevaarlijk, de taliban zeggen dat ze komen, mensen durven niet naar hun velden te gaan tijdens de oogst. Het is niet enkel de taliban, het is iedereen die in talib verandert. Kampirak is zeer eng' (CGVS, p. 17) en 'Er waren gevechten gaande en daarom verliet mensen het (Kampirak, sic) (CGVS, p. 17). U kunt echter geen enkel incident of gebeurtenis beschrijven, hoewel u hier specifiek naar gevraagd werd (CGVS, p. 17). Over de omgeving van Kampirak weet u evenmin iets te vertellen. U zegt dat u geen reden had om uit het dorp te gaan aangezien er een kliniek was in het dorp (CGVS, p. 15).

Voorts kunnen uw verklaringen over de stad Puli Khumri, waar u elk jaar tijdens de wintermaanden verbleef samen met uw familie, evenmin overtuigen (CGVS, p. 4).

Gevraagd wat u kunt vertellen over Puli Khumri antwoordt u direct: 'Over de stad kan ik niets zeggen, het is een drukke stad' (CGVS, p. 9). Dit antwoord zult u in ongeveer dezelfde bewoordingen nog twee maal herhalen tot u er op wordt gewezen dat u wel kennis moet hebben over Puli Khumri. Dan zegt u dat u op de top van een berg woonde, kraantjeswater had maar geen elektriciteit en dat de stad op een kleine twintig minuten van jullie huis lag (CGVS, p. 10). Wanneer u wordt gevraagd waar u naartoe ging in Puli Khumri antwoordt u opnieuw dat u nergens naartoe ging (CGVS, p. 10). Daarna zegt u dat u soms naar de stad ging. U blijkt hier echter opnieuw niets over te kunnen zeggen, enkel dat u met de auto ging, uitstapte aan het rondpunt en met de auto terug ging (CGVS, p. 10). U zegt dat u niet rondzwierf in de stad dus dat u niets meer weet (CGVS, p. 10). Later in het gehoor wordt gevraagd welke winkels of bazaars u bezocht. U zegt dat u naar de pashtoun markt ging, tegenover het nationale hospitaal en nergens anders (CGVS, p. 19). Over de veiligheidssituatie verklaart u dat het onveilig was, altijd zelfmoordaanslagen en ontploffingen. U kunt, hiernaar gevraagd, echter geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 11). U zegt dat er wel troepen waren in Puli Khumri maar weet niet of het leger of politie was. U weet ook niet of er buitenlandse troepen in Puli Khumri gestationeerd waren (CGVS, p. 11).

De weg van Kampirak naar Puli Khumri kunt u evenmin beschrijven. Eerst verklaart u: 'Wanneer de auto vertrekt van Puli Khumri gaat het eerst naar Kampirak. Daarna gaat het naar Tamas of Surkhak en

Sholuktu. Nergens anders' (CGVS, p. 11). Dit komt niet overeen met de info waarover het CGVS beschikt. Er is geen rechtstreekse weg van Puli Khumri naar Kampirak. Bovendien ligt Sholuktu dicht bij de weg naar Puli Khumri dan Kampirak dus uw bewering dat dit na Kampirak komt klopt niet. Later in het gehoor werd u gevraagd om de weg van Kampirak naar Puli Khumri in detail te beschrijven. U antwoordt: 'De weg van Kampirak, als je Khanjarabad passeert, de rest is allemaal leeglandschap, niets anders' (CGVS, p. 19). U bevestigt nogmaals dat er niets meer is (CGVS, p.19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt is echter duidelijk te zien dat er verschillende dorpen en plaatsen liggen tussen Kampirak en Puli Khumri, zelfs in vogelvlucht, dus niet enkel via de grote wegen die onder meer langs Sholuktu passeren.

Bijkomend dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw huwelijk in Kampirak eveneens zeer vaag zijn en niet geheel overeenstemmen met de verklaringen van uw echtgenote ter zake.

Op de vraag om te vertellen over uw huwelijk, antwoordt u opnieuw: Wat moet ik je zeggen? (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de ceremonie kunt u enkel zeggen dat die niet zo groot was en dat gewoon de niqah gedaan werd (CGVS, p. 21). U kon geen enkele informatie geven over afspraken die gemaakt werden met betrekking tot de bruidsschat (CGVS, p. 23). Gevraagd naar wie aanwezig was op de trouwfeest geeft u telkens vage en onvolledige antwoorden. Er moet u maar liefst acht keer worden gevraagd wie nu precies aanwezig was op uw huwelijksceremonie voor u hier op kunt antwoorden (CGVS, p. 22-23). U zegt uiteindelijk dat uw ouders aanwezig waren, uw zus en de zus van uw man (CGVS, p. 22). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen van uw man, die zegt dat uw ouders, zijn zus, zijn oom van moederskant en enkele bevriende burens aanwezig waren (CGVS gehoorverslag echtgenoot, p. 31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-e Ghorri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 A “van het verdrag ondertekend te Genève in datum van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen houdende de definitie van de term vluchteling, met name elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of, indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of wil inroepen omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging”.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 juncto artikel 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoeksters asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt van Hazara origine te zijn en het Ismaëlitisch geloof aan te hangen.

Gevraagd naar wat u weet over de Hazara antwoordt u dat u daar niets over weet (CGVS, p. 5). Nochtans hebt u verklaard dat er veel Hazara in Kampirak woonden, waardoor mag worden verwacht dat u iets zou weten over uw eigen origine. U blijft echter volharden in uw onwetendheid (CGVS, p. 5). U weet niet wat Hazarajat (het Afghaanse thuisland van de Hazara) is en kunt niets antwoorden wanneer u gevraagd wordt naar belangrijke plaatsen voor Hazara in Afghanistan (CGVS, p. 6). U vermeldt Agha Khan als bouwer van de gebedsplaats of 'jamat khana' in Kampirak en als leider van de Ismaëlieten maar u kunt verder niets vertellen over deze persoon (CGVS, p. 12 en 13). (...)

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over het dorp Kampirak uiterst beperkt is.

Gevraagd om te vertellen over Kampirak vraagt u wat u moet tonen (CGVS gehoorverslag, p. 11). Wanneer u wordt aangespoord om spontaan te vertellen, antwoordt u: 'Wat moet ik je zeggen, het is een schrijn en onder de schrijn de waterfontein' (CGVS, p. 11). U wordt gevraagd wat er nog is, waarop u stelt: 'De school en de kliniek. Jamat Khana' (CGVS, p. 11). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd wat u kunt vertellen over uw dorp, antwoordt u: 'niets anders, wat kan ik zeggen' (CGVS, p. 13). Gevraagd naar belangrijke plaatsen, vraagt u: 'Wat is belangrijk?' (CGVS, p. 13). Daarna zegt u dat mensen samenkomen bij een winkel. Gevraagd welke winkels er zijn kunt u enkel zeggen dat er twee zijn (CGVS, p. 13). Op dit punt in het gehoor wordt u eraan herinnerd dat de verantwoordelijk bij u ligt om een beeld te schetsen van alle plaatsen waar u gewoond hebt voor u naar België kwam. Er wordt u nogmaals duidelijk gezegd dat u zoveel mogelijk info moet geven om een helder beeld te krijgen van uw herkomst (CGVS, p. 13). Uw reactie hierop: 'Wat ik nog herinner, heb ik gezegd' (CGVS, p. 13). Gevraagd om te beschrijven wat men allemaal ziet wanneer men Kampirak binnenkomt geeft u een summiere beschrijving waar de kliniek, school, jamat khana (gebedsplaats) en de graanmolen gelegen zijn. Verder dan dat gaat de beschrijving van uw dorp niet (CGVS, p. 14). Vervolgens wordt u gevraagd wie uw familie en vrienden waren in Kampirak en waar zij woonden. U repliceert hierop dat u enkel naar het huis van uw oom langs moederskant ging en nergens anders (CGVS, p. 13). U situeert diens huis echter vaag als 'tegenover het water in Kampirak' (CGVS, p. 13). Vrienden had u niet zegt u dus kunt u ook niet vertellen waar ze woonden (CGVS, p.14). U zegt wel dat u soms naar een begrafenis ging als iemand overleed. U kunt hier echter geen enkel voorbeeld van geven (CGVS, p. 14). Gevraagd naar welke plaatsen u bezocht buiten de jamat khana in uw dorp antwoordt u: 'nee, niet zo veel, naar de jamat khana, dat is alles' (CGVS, p. 15). Op de vraag wat u dan deed tijdens de dag antwoordt u 'niets' (CGVS, p. 14).

Gevraagd om de jamat khana te beschrijven antwoordt vaagweg: 'al de omheiningen zijn van glas en bedekt door gordijnen. (...) De jongens en meisjes bidden in de luidsprekers, de rest van de mensen buigen' (CGVS, p. 12). Gelet op het feit dat u verklaard hebt dat de jamat khana de enige plaats is waar u naartoe ging in uw dorp mag verwacht worden dat u wel wat meer details zou kunnen geven hierover. Gevraagd naar de kliniek zegt u dat u niets kunt zeggen. Later in het gehoor zegt u dat er verschillende kamers waren en een apotheek en dat er soms dokters van Kaboel komen (CGVS, p. 13, 15). Over de school kunt u evenmin iets zeggen, enkel dat er klassen zijn en dat de buitenkant er goed uit ziet (CGVS, p. 21). Over wanneer de school gebouwd werd kunt u enkel vaag antwoorden dat het de periode was 'wanneer Karzai koning was' (CGVS, p. 14). U vermeldt ook een schrijn, Khwaja Sawz Pash, maar kunt niet zeggen welke relikwie in het schrijn bewaard wordt of waarom dat schrijn belangrijk zou zijn (CGVS, p.14-15). (...) De velden van uw vader en die van uw echtgenoot, beiden gelegen in Kampirak, kunt u niet situeren. Uw verklaring hiervoor is dat u nooit naar daar bent geweest om te zien welke velden van wie waren (CGVS, p. 7). Er mag echter verwacht worden dat u, die geboren en getogen bent in Kampirak, de velden van uw familie en uw echtgenoot zou kunnen situeren. Gevraagd waar de ouderen van Kampirak wonen antwoordt u aan de andere kant van het schrijn (CGVS, p. 20). Wanneer wat meer details gevraagd worden stelt u dat ze achter de jamat khana wonen (CGVS, p. 20). Niet alleen spreekt dit uw eerdere verklaring tegen, waar u in uw beschrijving van Kampirak het schrijn ver van de jamat khana plaatst (CGVS, p. 14), ook is het ongeloofwaardig dat u geen preciezer beeld kunt geven van waar de ouderen wonen, vooral aangezien de imam van Kampirak uw huwelijk voltrokken heeft dus dat u wel contact met deze persoon zou moeten hebben gehad. Over de veiligheidssituatie in Kampirak zegt u dat het nu slecht gaat (CGVS, p. 17). Gevraagd naar de redenen hiervoor kunt u echter opnieuw geen geloofwaardige verklaringen afleggen. Uw antwoorden zijn 'Het is daar, de bergen zijn daar, het is zeer gevaarlijk, de taliban zeggen dat ze komen, mensen durven niet naar hun velden te gaan tijdens de oogst. Het is niet enkel de taliban, het is iedereen die in talib verandert. Kampirak is zeer eng' (CGVS, p. 17) en 'Er waren gevechten gaande en daarom verliet

mensen het (Kampirak, sic) (CGVS, p. 17). U kunt echter geen enkel incident of gebeurtenis beschrijven, hoewel u hier specifiek naar gevraagd werd (CGVS, p. 17). Over de omgeving van Kampirak weet u evenmin iets te vertellen. U zegt dat u geen reden had om uit het dorp te gaan aangezien er een kliniek was in het dorp (CGVS, p. 15).

Voorts kunnen uw verklaringen over de stad Puli Khumri, waar u elk jaar tijdens de wintermaanden verbleef samen met uw familie, evenmin overtuigen (CGVS, p. 4).

Gevraagd wat u kunt vertellen over Puli Khumri antwoordt u direct: 'Over de stad kan ik niets zeggen, het is een drukke stad' (CGVS, p. 9). Dit antwoord zult u in ongeveer dezelfde bewoordingen nog twee maal herhalen tot u er op wordt gewezen dat u wel kennis moet hebben over Puli Khumri. Dan zegt u dat u op de top van een berg woonde, kraantjeswater had maar geen elektriciteit en dat de stad op een kleine twintig minuten van jullie huis lag (CGVS, p. 10). Wanneer u wordt gevraagd waar u naartoe ging in Puli Khumri antwoordt u opnieuw dat u nergens naartoe ging (CGVS, p. 10). Daarna zegt u dat u soms naar de stad ging. U blijkt hier echter opnieuw niets over te kunnen zeggen, enkel dat u met de auto ging, uitstapte aan het rondpunt en met de auto terug ging (CGVS, p. 10). U zegt dat u niet rondzwierf in de stad dus dat u niets meer weet (CGVS, p. 10). Later in het gehoor wordt gevraagd welke winkels of bazaars u bezocht. U zegt dat u naar de pashtoun markt ging, tegenover het nationale hospitaal en nergens anders (CGVS, p. 19). Over de veiligheidssituatie verklaart u dat het onveilig was, altijd zelfmoordaanslagen en ontploffingen. U kunt, hiernaar gevraagd, echter geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 11). U zegt dat er wel troepen waren in Puli Khumri maar weet niet of het leger of politie was. U weet ook niet of er buitenlandse troepen in Puli Khumri gestationeerd waren (CGVS, p. 11).

De weg van Kampirak naar Puli Khumri kunt u evenmin beschrijven. Eerst verklaart u: 'Wanneer de auto vertrekt van Puli Khumri gaat het eerst naar Kampirak. Daarna gaat het naar Tamas of Surkhak en Sholuktu. Nergens anders' (CGVS, p. 11). Dit komt niet overeen met de info waarover het CGVS beschikt. Er is geen rechtstreekse weg van Puli Khumri naar Kampirak. Bovendien ligt Sholuktu dicht bij de weg naar Puli Khumri dan Kampirak dus uw bewering dat dit na Kampirak komt klopt niet. Later in het gehoor werd u gevraagd om de weg van Kampirak naar Puli Khumri in detail te beschrijven. U antwoordt: 'De weg van Kampirak, als je Khanjarabad passeert, de rest is allemaal leeglandschap, niets anders' (CGVS, p. 19). U bevestigt nogmaals dat er niets meer is (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt is echter duidelijk te zien dat er verschillende dorpen en plaatsen liggen tussen Kampirak en Puli Khumri, zelfs in vogelvlucht, dus niet enkel via de grote wegen die onder meer langs Sholuktu passeren.

Bijkomend dient opgemerkt dat uw verklaringen over uw huwelijk in Kampirak eveneens zeer vaag zijn en niet geheel overeenstemmen met de verklaringen van uw echtgenote ter zake.

Op de vraag om te vertellen over uw huwelijk, antwoordt u opnieuw: Wat moet ik je zeggen? (CGVS, p. 21). Gevraagd naar de ceremonie kunt u enkel zeggen dat die niet zo groot was en dat gewoon de niqah gedaan werd (CGVS, p. 21). (...) Gevraagd naar wie aanwezig was op de trouwfeest geeft u telkens vage en onvolledige antwoorden. Er moet u maar liefst acht keer worden gevraagd wie nu precies aanwezig was op uw huwelijksceremonie voor u hier op kunt antwoorden (CGVS, p. 22-23). U zegt uiteindelijk dat uw ouders aanwezig waren, uw zus en de zus van uw man (CGVS, p. 22). Dit komt echter niet overeen met de verklaringen van uw man, die zegt dat uw ouders, zijn zus, zijn oom van moederskant en enkele bevriende burens aanwezig waren (CGVS gehoorverslag echtgenoot, p. 31).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dahana-e Ghorri gelegen in de provincie Baghlan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Baghlan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 3 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 24). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer .".

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoekster geeft te kennen dat het niet verwonderlijk is dat zij dermate weinig kan vertellen over Kampirak aangezien dit een dorp is waar zo goed als niets is. Hiermee verschoont verzoekster haar vage en beperkte verklaringen omtrent het dorp Kampirak niet. Van iemand die beweert daar het grootste deel van zijn leven te hebben doorgebracht kan worden verwacht dat hij een duidelijke en doorleefde omschrijving kan geven van dit dorp. Ook al is er weinig te zien en te beleven in dit dorp, dan nog kan worden verwacht dat verzoekster omtrent de zaken die er zijn en minstens van de veiligheidssituatie aldaar doorleefde en duidelijke verklaringen aflegt teneinde aan te tonen er daadwerkelijk te zijn verbleven.

Het algemene betoog omtrent haar verblijf in Puli Khumri waarbij benadrukt wordt dat zij een eind weg op een heuvel woonde, niet veel inkomsten had en er regelmatig aanslagen plaatsvonden in de stad, weerlegt de concrete en pertinente vaststellingen echter niet: "(...) *Gevraagd wat u kunt vertellen over Puli Khumri antwoordt u direct: 'Over de stad kan ik niets zeggen, het is een drukke stad' (CGVS, p. 9). Dit antwoord zult u in ongeveer dezelfde bewoordingen nog twee maal herhalen tot u er op wordt gewezen dat u wel kennis moet hebben over Puli Khumri. Dan zegt u dat u op de top van een berg woonde, kraantjeswater had maar geen elektriciteit en dat de stad op een kleine twintig minuten van jullie huis lag (CGVS, p. 10). Wanneer u wordt gevraagd waar u naartoe ging in Puli Khumri antwoordt u opnieuw dat u nergens naartoe ging (CGVS, p. 10). Daarna zegt u dat u soms naar de stad ging. U blijkt hier echter opnieuw niets over te kunnen zeggen, enkel dat u met de auto ging, uitstapte aan het rondpunt en met de auto terug ging (CGVS, p. 10). U zegt dat u niet rondzwierf in de stad dus dat u niets meer weet (CGVS, p. 10). Later in het gehoor wordt gevraagd welke winkels of bazaars u bezocht. U zegt dat u naar de pashtoun markt ging, tegenover het nationale hospitaal en nergens anders (CGVS, p. 19). Over de veiligheidssituatie verklaart u dat het onveilig was, altijd zelfmoordaanslagen en ontploffingen. U kunt, hiernaar gevraagd, echter geen enkel voorbeeld geven (CGVS, p. 11). U zegt dat er wel troepen waren in Puli Khumri maar weet niet of het leger of politie was. U weet ook niet of er buitenlandse troepen in Puli Khumri gestationeerd waren (CGVS, p. 11).*

De weg van Kampirak naar Puli Khumri kunt u evenmin beschrijven. Eerst verklaart u: 'Wanneer de auto vertrekt van Puli Khumri gaat het eerst naar Kampirak. Daarna gaat het naar Tamas of Surkhak en Sholuktu. Nergens anders' (CGVS, p. 11). Dit komt niet overeen met de info waarover het CGVS beschikt. Er is geen rechtstreekse weg van Puli Khumri naar Kampirak. Bovendien ligt Sholuktu dicht bij de weg naar Puli Khumri dan Kampirak dus uw bewering dat dit na Kampirak komt klopt niet. Later in het gehoor werd u gevraagd om de weg van Kampirak naar Puli Khumri in detail te beschrijven. U antwoordt: 'De weg van Kampirak, als je Khanjarabad passeert, de rest is allemaal leeglandschap, niets anders' (CGVS, p. 19). U bevestigt nogmaals dat er niets meer is (CGVS, p.19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt is echter duidelijk te zien dat er verschillende dorpen en plaatsen liggen tussen Kampirak en Puli Khumri, zelfs in vogelvlucht, dus niet enkel via de grote wegen die onder meer langs Sholuktu passeren.(...)'.

Waar verzoekster aangeeft dat enkel haar echtgenoot de namen van alle ouderlingen kent die aanwezig waren op het huwelijk teneinde de omissie in haar verklaringen te verschonen, kan zij niet overtuigen. In het geval dat kan worden aangenomen dat verzoekster de namen van de ouderlingen niet zou kennen, kan worden verwacht dat wanneer haar gevraagd werd naar de aanwezigen op haar huwelijk zij deze personen zou benoemen als zijnde "ouderlingen van het dorp". Verzoekster stelde echter vooreerst dat er van Kampirak niemand naar de ceremonie kwam en verduidelijkte dat enkel haar ouders, haar zus en de zus van haar echtgenoot aanwezig waren op de ceremonie (stuk 7, gehoorverslag, p. 22).

Verzoeksters ongeschooldheid en analfabetisme kunnen haar onwetendheid en vaagheid geenszins verschonen. De vastgestelde onwetendheden hebben overigens geen betrekking op schoolse kennis, maar maken deel uit van de dagelijkse leefwereld in verzoeksters beweerde dorp van herkomst en verblijf.

Waar verzoekster aangeeft dat zij vaak geen exacte data kan vermelden aangezien deze voor haar als analfabeet van geen enkel belang zijn stelt de Raad vast dat verzoekster wel weg weet met tijdsaanduidingen. Verzoekster stelde immers dat het ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het jaar 1395 is in Afghanistan is, dat zij in Kampirak gewoond heeft vanaf haar geboorte tot aan haar vertrek de zevende maand van het jaar 1394, dat zij

gehuwd is in jawza 1394 en kent zelfs het geboortjaar van haar echtgenoot. Zodoende kan van verzoekster wel degelijk worden verwacht dat zij enigszins een tijdsindicatie kan geven van wanneer de school in Kampirak werd gebouwd.

De stelling dat het niet verwonderlijk is dat zij geen details kan vertellen over haar Ismaëlitisch geloof omdat zij geen enkele opleiding zelfs niet aan een madrassa school heeft gevolgd, kan niet overtuigen. Van iemand die stelt een bepaald geloof te hebben kan immers worden verwacht dat hij dienaangaande afweet van bepaalde essentiële zaken verbonden aan dit geloof en dit zonder het volgen van een specifieke opleiding. Overigens doet de stelling dat zij en haar echtgenoot wekelijks de bijeenkomsten van de Hazara-gemeenschap in Brussel bijwonen hier geen enkele afbreuk aan. Dit blijft overigens slechts een loutere bewering die niet wordt gestaafd.

Waar tot slot wordt opgemerkt dat indien verzoekster werkelijk haar asielrelaas zou hebben verzonnen, zij zou voorhouden dat zij afkomstig is van een regio waar recent gevechten hebben plaatsgevonden of waar het bijzonder onveilig is, doet zij geen afbreuk aan de gedane vaststellingen.

In de mate dat verzoekster haar herkomst uit het dorp Kampirak in het district Dahana- e Ghorī van de provincie Baghlan niet aannemelijk maakt, kan er geen geloof worden gehecht aan haar asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoekster voor haar komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens haar verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Aan verzoeksters Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat zij afkomstig is uit het dorp Kampirak in het district Dahana- e Ghorī van de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoekster geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De door verzoekster gevoegde informatie aangaande de veiligheidssituatie in Afghanistan, de algemene situatie van Hazara's in Afghanistan en in het bijzonder in Ghazni en Zabul en de situatie waarin hun kind zal terechtkomen in Baghlan is in het licht van bovenstaande overwegingen niet dienstig.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF